

Републиката; колкото до роялистски водачи, то таквизъ нѣмаше повече отъ петнадесетъ“. Споредъ него дѣйствителната политика на Директорията трѣбваше да бѣде да се управлява Франция добрѣ за да добие на слѣдующитѣ избори едно републиканско болшинство. *Конституцията можеше да се спаси сама отъ себе си*, таквозъ бѣше неговото мнѣние; миръ отвънъ и вътрѣшно прѣуспяване, ето каква бѣше неговата програма. Но той отблъскаше съ сичката сила на умътъ и сърдцето си държавенъ прѣвратъ, убѣденъ, че ако лицата които стоятъ на чело на управлението сами дадяха примѣръ за нарушаване на законитѣ, Републиката ще стане жертва на първия честолюбецъ, който пожелаеше да наруши тая конституция.

Триумвиритѣ като не можаха да спечелятъ съдѣйствието на Карно за плановѣтѣ си, рѣшиха да го включатъ и него въ списъка на прѣсѣденитѣ за изгнание, чрѣзъ което мисляха да се отървжтъ отъ противниците на Републиката. Послѣднитѣ же отъ своя страна напусто се мжчаха да привлечатъ Карно на своя страна: „Вие рисувате пѣвнителни картини, имъ казваше той, но задъ платното азъ виждамъ роялиститѣ“. И когато го принуждаваха да употреби влиянието си върху армията за да прѣдвари нападението на триумвиритѣ, и да обяви сами тѣхъ вънъ отъ закона, той отговори: „Азъ по-скоро ще умрѣ отколкото да допусна да се наруши Конституцията или да се оскърби властта, която е уредена споредъ нея“.

И тъй два заговора се бѣха свързали: привърженцитѣ на Директорията подбуждаха войската да заплашва Законодателното Сѣбрание, а привърженцитѣ на това сѣбрание избраха въ комисииѣ *инспектори на залата* (по петъ члена за сѣки сѣвѣтъ), което бѣше единъ видъ изпълнителна властъ. Тие инспектори изпълняваха приблизително сѣщитѣ длѣжности, каквито изпълняватъ квес-